

Az olaszos diákcseré résztvevőinek élménybeszámolói az olaszországi utazásról

Az Olaszországban töltött egy hetünk alatt nagyon sokat kaptam és tapasztaltam az olasz életmódról, szokásokról, nyelvről, emberekről. Először is számomra a legemlékezetesebb része az utazásnak az olasz életérzés megtapasztalása volt. Elképesztő, hogy ők milyen felszabadultan, életvidáman és stresszelés nélkül tudnak létezni. A másik kis csomag, amit tovább viszek magammal, az a nyelvtanulással kapcsolatos: a hét végére kialakult bennem egy magabiztosság az angol és az olasz nyelv (kevert) használatával kapcsolatban, ami nagyon jó érzés. Nekem összességében olyan volt, mintha egy másik univerzumban léteztünk volna egy hétig, kiszakadva az otthoni mindennapokból, csak arra koncentrálni, hogy megéljük minden pillanatot.

Kiss Hanga 11.D

Számomra nagyon különleges élmény volt részt venni ezen a cserediák programon, hiszen ez a lehetőség nem sok embernek adatik meg, emiatt nagyon hálás vagyok mind az iskolának, mind pedig a szüleimnek. Nagyon jó érzés volt látni, ahogy az olasz diákok rohantak az éppen megérkező buszunkhoz, és ahogy utána egymás nyakába borultunk. Nekem Campobasso nagyon tetszett, sok jó programunk volt. Szerettem, hogy több várost is megnéztünk, a kedvencem Termoli volt. Csodálattal néztük, hogy mi mindent kitaláltak nekünk, mennyit készültek a fogadásunkra. Imádtam a családok vendégszeretetét, jó volt hallgatni, hogy ők miként is vélekednek az életről, hiszen az ebédlőasztalnál, a lasagne felett erről is sok szó esett. Nagyon nagy élmény volt, nagyon hálás vagyok, de ez a cserediákom végtelen kedvessége és odafigyelése nélkül nem lett volna ilyen. Köszönöm, hogy tagja lehettem ennek a csapatnak, és ennyi csodás embert ismerhettem meg. Spero che ci incontreremo di nuovo ragazzi!

Psáder Regina 11.d

Azt hiszem ez a hét örökre szóló élmény marad. Látni egy teljesen másik életstílust, ami sokkal szabadabb és teljesen eltérő a miénktől, egy egészen meghatározó dolog. A utazás segített egy kicsit kilépni a komfortzónámból és nyitni mások felé, barátokat szerezni. Ami érdekes volt, hogy nagyon sok különbség van közöttük és közöttünk, de van, ami hasonló. Pl. nagyon eltérőek az étkezési szokásaik, de a siesta egy nagyon jó dolog. Ami igazán tetszik, hogy milyen szabadok, és a visszahúzódóbb emberek sem olyan zárkózottak, mint itthon. A hét során rengeteg jó programban vettünk részt, szép és érdekes helyeket láttunk, de főképp jól éreztük magunkat.

Hógenburg Luca 11.d

Eleinte váratlan volt belecsöppenni egy teljesen idegen, eltérő kultúrájú családba, de gyorsan összehangolódtunk. A szülők nem beszéltek angolul, így jól tudtam gyakorolni az olaszt, és gond nélkül ki tudtam magamat fejezni. Ebben segítségemre volt persze a gesztikuláció és a család türelme és figyelme, még akkor is, ha új szavakat találtam fel. Ez volt az első alkalmam, hogy ilyen környezetben próbáljam ki a nyelvtudásomat.

A kultúrának fontos része a konyha, emiatt törekedtem minél több ételt kipróbálni és elsajátítani. Különösen értékelem, hogy Campobasso-n kívül más városokat is meglátogattunk, mint Pompei, Nápoly, Vasto és Termoli. Ezek mind érdekesek voltak történelmi, művészeti szempontból, és persze a tenger szempontjából, amiben a jó időnek köszönhetően meg is tudtunk mártózni.

Olaszországból egy nagy, örök élménnyel, egy nemzetközi barátsággal és az olasz életérzésre vágyakozva tértem vissza Magyarországra.

Zrubka Rozália 11.d

Október óta erre a hétre vártam. Amikor elköszöntünk egymástól a reptéren, nem gondoltuk volna, hogy ez az 5 hónap ilyen gyorsan el fog telni. Ebben az 5 hónapban nagyon sokat beszéltem a cserediákkal, így még jobban megismertük egymást és nagy öröm volt újra találkozni. Sosem fogom elfelejteni azt a pillanatot, amikor a busz begurult az iskola utcájába, és láttuk, ahogy szaladnak ki az iskolából egyenesen a busz irányába a gyerekek. Az ablakokon át néztük ahogy örülnek nekünk és alig várják, hogy kinyíljon a busz ajtaja.

Hálás vagyok, hogy egy ilyen kedves családnál lakhattam egy hétig. Az első perctől úgy tekintettek rám, mint a család része lennék. Ami a legjobban lenyűgözött, az az apuka pizzériája volt, ami a házuk alatt helyezkedett el. Minden délután ott voltunk, megtanítottak egy csomó étel elkészítésére, betekintést nyerhettem, hogy miként zajlanak a hétköznapi ételek az étteremben. Ennek a helynek köszönhetően millió élménnyel gazdagodtam, amelyek életre szóló emlékek lesznek a számomra. Napközben is sok érdekes programot szerveztek nekünk, látszott rajtuk, hogy nagyon várták már az érkezésünket!

Ellátogattunk Termoliba, Pompeibe és Nápolyba is, ahol sok érdekes látnivalót néztünk meg! Imádtam ezt a hetet és nagyon sajnálom, hogy ilyen hamar véget ért, de a cserediákkal úgy köszöntünk el egymástól, hogy biztosak voltunk benne, hogy egyszer még viszont látjuk egymást!

Szili Szonja 11.d

Szeretném azzal kezdeni, hogy ha az ember életében szembejön egy ilyen lehetőség, akkor mindenképpen éljen vele, mert életre szóló emléket szerezhethet. Nagyon jó döntést hoztam meg, amikor jelentkeztem az utazásra annak ellenére, hogy voltak fenntartásaim. Félttem attól, hogy milyen lesz egy teljesen idegen családdal élnem, és tisztában voltam a nyelvi nehézségekkel is. Viszont az első napon, ahogy "hazaérkeztem", tudtam, hogy nagyon jó helyre kerültem. Kényelmi szempontból szerencsés voltam, mert kaptam saját hálószobát és fürdőt is, de amiért igazán hálás vagyok, az a fogadó családom és az anyuka finom olasz főztje. Én nagyon szeretem az olasz konyhakultúrát és tudtam, hogy mire számítsak. Természetesen minden reggel várt rám a meleg kávé, majd ebédre valami finom tészta, de például az egyik este egy másik fogadó családot is meglátogattam - nagyon nagy szeretettel fogadtak - ráadásul egy családi pizzéria konyhájára is betekintheztem. Egyedül azt sajnálom, hogy Nápolyban nem tudtam pizzát enni (de legalább a cannolit megkóstolhattam) az idő szűke miatt, de nem panaszkodhatok, mert szerencsére rengetek helyre elmentünk. Számomra a legszebb nap az volt, amikor elmentünk Termoliba és a mellette lévő kisebb városba, Vastóba is. Aznap nagyon meleg volt, így a tengerben is fürödhettem (habár kicsit még hideg volt), majd utána a parton röptünk, és ebédre meg nyilván pizzát ettünk.

Esténként nem voltak kötelező programok, de mindig összegyűltünk a városban és beültünk valahova. Érdekes volt látni, hogy 6 hónap távollét után hogyan tud a csapat újra összejönni, mert valóban volt némi különbség az októberi turné estéi és a mostaniak között, de én személy szerint nagyon jól éreztem magam, és a cserémén kívül is sok emberrel összebarátkoztam.

Ha minden jól megy, a nyáron újra fogunk találkozni az olasz barátainkkal, ha ügyesen meg tudjuk szervezni Kormos Mária tanárnő és Klein Anita tanárnő segítségével, akiknek nagyon szépen köszönjük, hogy velünk voltak Olaszországban.

Kalmár Csilla 12.a